

VÍDEŇSKÉ SVOBODNÉ LISTY

MENŠINOVÉ RADY ČESKÉ A SLOVENSKÉ VĚTVE V RAKOUSKU

ROČNÍK 69, Č. 43/44
LISTOPAD 2014
P.b.b.
VPA 1050 Wien
Plus.Zeitung GZ 06Z036852 P

REDAKCE
A ADMINISTRACE:
A-1050 Wien,
Margaretenplatz 7/2/4
Telefon: 0043/1/58 78 308
Fax: 0043/1/58 78 308
E-mail:
redakce.vsl@gmail.com

Z odpůrce armády nejoblíbenější velitel

TGM byl nejen profesor, filozof, politik, státník, prezident, ale z tohoto titulu i vrchní velitel ozbrojených sil Československé republiky, přestože tomu nebylo tak dávno, co byl přesvědčeným pacifistou.

Odmítání vojenského řešení problémů bylo typickým rysem profesora Masaryka ještě na počátku I. světové války. Teprve po diplomatických jednáních s představiteli spojeneckých států se přiklonil k myšlence ozbrojené podpory diplomatického úsilí pro vytvoření samostatného a především svobodného státu Čechů a Slováků. A chápal nejenom vybojování a podporu úsilí o vznik samostatného státu pomocí armády, ale také její obranu a budování. Vztah prezidenta nového samostatného československého státu – Tomáše Garrigue Masaryka k armádě přibližuje výstava Česko-

"Bez bojujícího vojska náš nárok na samostatný stát zůstane málo povšimnut."

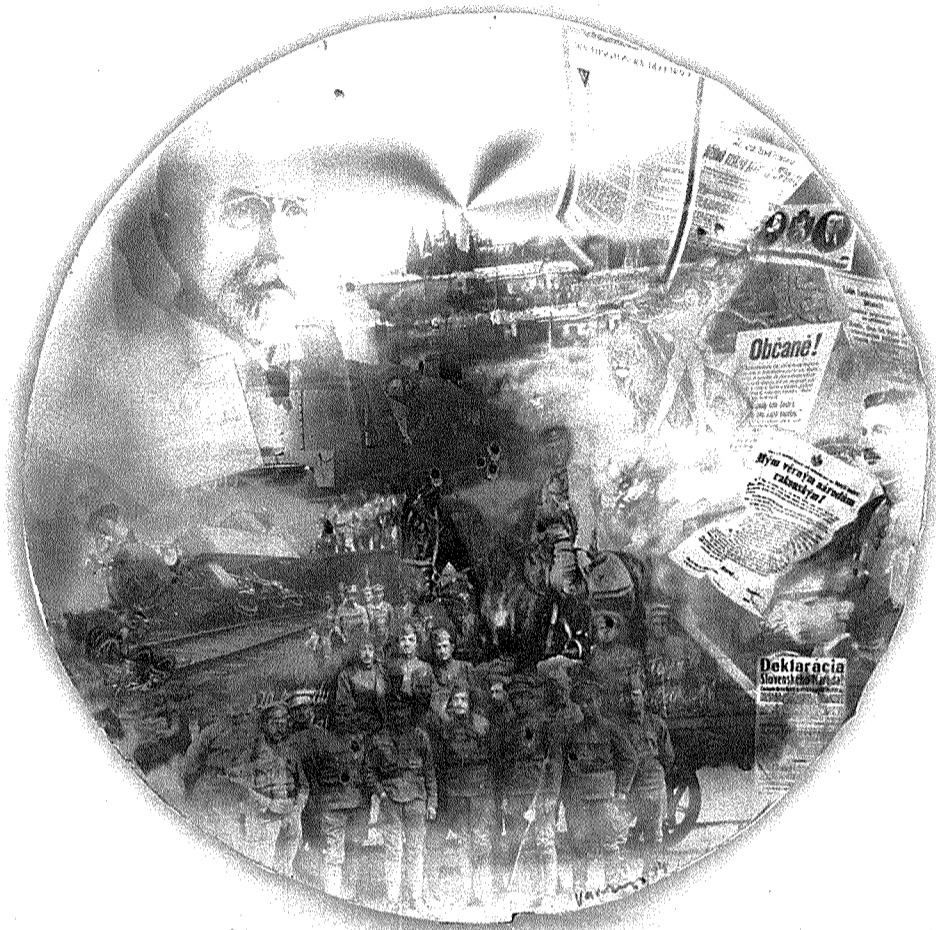
slovenské obce legionářské – TGM a armáda. Tato jedinečná a unikátní výstava popisuje přerod Masaryka jako odpůrce pravidelné armády až na vrchního velitele ozbrojených sil Československé republiky. **Výstava má svou vernisáž ve Vídni dne 19. listopadu 2014**

TGM

(Pokračování na str. 5)

JEDNOTA „MÁJ“
zve své členy a příznivce na
BESEDU S BOHEMIÍ
v neděli 23. listopadu 2014
v klubovně
Viedeň X, Gussriegelstrasse 52
Začátek v 15 hodin
Těšíme se na Vaši návštěvu!

Pavel Vavrys: Washingtonská deklarace, koláž 85 x 85 cm.

Lichtenštejnsko-české vztahy v proměnách doby

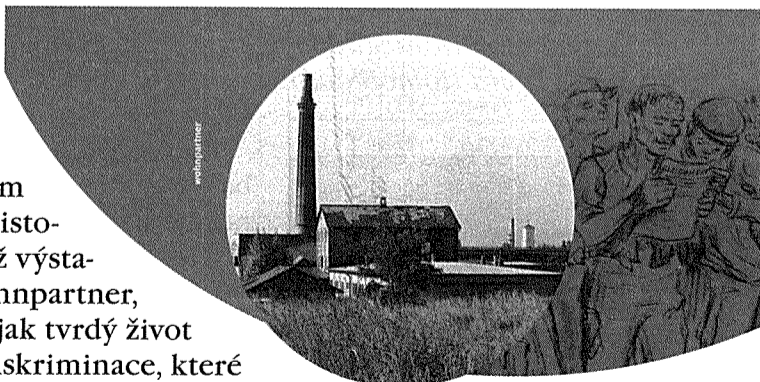
Pod tímto názvem se konala 22. října v Slavnostním sále Diplomatické akademie Vídeň prezentace výsledků práce česko-lichtenštejnské komise historiků v letech 2010 až 2013. V roce 2009 navázaly Česká republika a Lichtenštejnsko

diplomatické vztahy. Skončila tím dlouholetá blokáda, která měla své kořeny v konfiskaci majetku rodu Lichtenštejnů a dalších státních příslušníků Lichtenštejnska v Československu v roce 1945. Obě vlády (Pokračování na str. 6)

Vídeň a její „čeští cihláři“

K historii všedního dne vídeňského cihlářského dělnictva na Wienerbergu

Forschungszentrum für Historische Minderheiten v Kohlgasse 27-29 v V. vídeňském okrese zve 20. listopadu na vernisáž výstavy sdužení Wohnpartner, která zachycuje jak tvrdý život a různé formy diskriminace, které

AKADEMICKÝ SPOLEK VE VÍDNI A ČESKÉ SRDCE – ÚSTŘEDÍ
zvou širokou krajskou veřejnost na

**JUBILEJNÍ KONCERT K 150. VÝROČÍ
VZNIKU VÍDEŇSKÉHO LUMÍRU**

sobota 22. listopadu 2014 v 17 hodin,

sál Slovanské besedy, Drachengasse 3, Vídeň I

Program: koncertní vystoupení pěveckého sboru Lumír a tamburašského spolku Adria
Přednáší muzikolog Dr. Viktor Velek; Výstava lumírovských archiválií;
Klavírní doprovod a řízení sboru: Pavel Koutník a Johannes Schwarz.
Bohatý bufet. Těšíme se na Vaši návštěvu!

Předplatné a inzerce VSL pro rok 2015

Vážené čtenářky,
vážení čtenáři,

na poslední schůzi výboru Menšinové rady dne 30. září 2014 jsme probírali finanční rozpočet Vídeňských svobodných listů. Zjistili jsme, že náklady na vydávání novin průběžně stoupají. VSL jsou značným obnosem podporovány ze subvencí BKA pro menšinu, ale subvence ještě nikdy nebyly zvýšeny, ani o inflaci. Vzhledem k této situaci jsme nuceni přizpůsobit naše ceny.

Po posledním zvýšení ceny předplatného na rok 2012 se nyní výbor Menšinové rady usnesl na zvýšení ročního předplatného na rok 2015 na následující ceny: Rakousko 35 eur, Evropa 45 eur a zámorí 60 eur.

Ceny za inzeráty a oznámení v malém oznamovateli budou počínaje rokem 2015 zvýšeny o 10%. V malém oznamovateli bude stát obyčejné slovo 0,28 eura, tučné nebo rozložené 0,33 eura plus odvody a daně. Za plošné inzeráty – v rámečku – budeme účtovat na výšku 1 centimetru za jednosloupcové 4,40 eura a za dvousloupcové 8,80 eura plus odvody z reklamy 5 % a 20 % USt., což činí 5,54 eura eventuálně 11,09 eura. Ceny budou pro všechny inzerenty jednotné, množstevní slevy se ruší.

Rozhodnutí nebylo jednoduché, vzhledem k okolnostem ale nutné. Věříme, že nám přesto zůstanete věrní, a budeme se nadále snažit, vydávat pro Vás zajímavé a informativní noviny.

Pavel Rodt,
předseda Menšinové rady

byli „čeští cihláři“ vystaveni až do 20. století, tak i jejich snahy o uznání a sociální spravedlnost. Tato doba ožívá prostřednictvím obsáhlého archivního materiálu, zpráv svědků a též dobových dokumentů fotografického a filmového charakteru.

Privítání: Regina Wonisch; K výstavě: Arno Rabl a Andreas Rechling; Zahájení: přednostka okresu Susanne Schaefer-Wiery; Hudební doprovod: soubor tamburaši ADRIA.

Výstava potrvá od 20. listopadu do 18. prosince 2014, otevírací doba: pondělí a čtvrtek: 10-18, sobota: 14-18 hod.

FEJETON

Zdeňka Homolky

Zpráva referenta
statistického úřadu o koncertu

Nevím, co to ředitele statistického úřadu napadlo, že mne poslal, abych napsal zprávu o nějakém Lumírovi z Brna, kterému je prý již sto padesát let.

Přišel jsem na setkání s ním do Slovanské besedy zavčas a měl strach, jak já mu budu rozumět, vždyť on možná, když mluví, používá nějaký brněnský historický hantec.

Starce Lumíra jsem nenašel, ale zjistil jsem, že Lumír je pěvecký soubor, jehož členové se ještě všichni mohou těšit do důchodu a žádný stařík mezi nimi není.

Ale co já statistik mám nyní dělat? Víím, že notová osnova má pět vodorovných čar, na začátku je jakýsi klonovaný paragraf, prý houslový klíč, což je pitomina, protože žádný kovář ani zámečník nebyl komponistou. Po té načarované osnově běhají černé a bílé myšky, s jedním i dvěma ocásky a podle nich muzikanti bubnují, troubí anebo piští.

Svému statistickému úřadu ale musím vyhovět.

Pěvecký soubor Lumír měl při vystoupení třicet členů, z toho dvacet žen a deset mužů. Všichni byli v černém, ženy v šatech, muži v oblecích, jakoby zpívali v krematoriu, i když podle častého potlesku v plném sále nikoho tam nepochovali. Ženy si svoje šaty osvěžily duhovými šálami, moc hezké, a muži měli černého motýlka, žádného běláška jsem neviděl. Nositelé brýlí prohrávali mezi nebřejlovci 1 : 2 a podle čísla tělesné hmotnosti byli ti nad i pod magickým číslem 25 v rovnováze. Všechny zpěvačky i zpěváci zpívali z nějaké učebnice a jenom jeden zcela vpravo znal všechno zpaměti anebo to jen dělal. Tuto moji statistiku doprovázel zpěv lumírovců, a protože zpívali jazykem komponistů, nepotřeboval jsem tlumočnicka.

Běhen jedné hodiny a třiceti minut měl být konec, ale nebyl, protože posluchači si potleskem vynutili, aby další dvě písně jim Lumír přidal.

Co o tom mám napsat svému nadřízenému? Nic! Příště nebudu dělat žádnou statistiku, budu jenom poslouchat, mít se hezky a vás zvutaké. Sborový zpěv jistě není pop, rapování ani elektronická muzika, ale má stále krásu jazyka, melodie a vypovídající text. U mnohých písní si můžete bzučet známé písně v podvědomí a žasnout nad těmi, kteří dovedou věnovat čas svého života zpěvu, který má více poezie a nálady než řev dnešních diskoték.

Byl to opravdu hezký koncert brněnského Lumíru, když přesvědčil i zkostnatělého referenta statistického úřadu o tom, že čísla jsou ubohá proti kráse zpívaného slova.

Proto končím, takovou skoro hymnou: „Proč bychom se netěšili, když nám pán bůh zdraví dá.“ Takže, těšme se na příště.

Lichtenštejnsko-české vztahy v proměnách doby

(Pokračování ze str. 1)

stanovily v r. 2010 paritně zastoupenou česko-lichtenštejnské komisi historiků s cílem, aby ozřejmila dějiny vzájemných vztahů od počátků až po současnost, a to včetně rozporuplných témat.

V němčině vyšlo postupně osm svazků publikací, které jsou vý-

sledkem práce komise. O její práci referovali v Diplomatické akademii v pódiové diskusi Prof. PhDr. Mgr. Tomáš Knoz Ph. D., Co-předseda Lichtenštejnsko-české komise historiků, z Masarykovy univerzity v Brně, PD Dr. Peter Geiger, Co-předseda Lichtenštejnsko-české komise historiků, bývalý pověřenec

pro výzkum na Lichtenštejnském institutu v Bendernu, Prof. DDr. Oliver Rathkolb, Institut pro současné dějiny Univerzity Vídeň, moderoval Mag. Dr. phil. Herbert Krauss BMeIA, bývalý rakouský velvyslanec v Lichtenštejnském knížetství a v Polsku.

ZU

Pomník pro Gabčíka na Slovensku

Parašutista, který spolu s Janem Kubišem zlikvidoval třetího muže nacistické říše Reinharda Heydricha, se dočkal památníku i na rodném Slovensku.

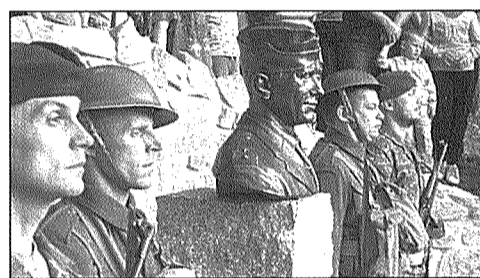
V Gabčíkově rodné vsi Poluvsie u Rajeckých Teplíc byl v půli října naproti domku, v němž vyrůstal, odhalen jeho pomník v podobě umělecky výjimečné busty: usmívajícího se vojáka.

Autor, sochař Peter Repka, k tomu dodává: „Nechtěl jsem ztvárnit nadpřirozeného hrdinu, ale chlapa, jenž miloval život, srdečného a laskavého člověka. Probral jsem desítky jeho fotografií a na všech se Jožko usmíval. I z těch snímků je patrné, že šlo o neobyčejně milého, srdečného a laskavého člověka. Nebyl jen statečným vojákem.“

Myšlenka postavit Josefu Gabčíkovi pomník v jeho rodišti byla vlastně tak trochu „česko-slovenská“. Poslanec městského zastupitelstva Rajeckých Teplíc Peter Fajbík si prý při návštěvě krypty pražského kostela

Cyrila a Metoděje (místa posledního boje sedmi ukrývající se československých parašutistů, kteří se podíleli na atentátu) uvědomil, že jednomu z největších Slováků nevzdali v jeho rodišti dosud úctu, kterou si zaslouží.

I jeho samotného ovšem překvapilo, kolik lidí se na splnění jeho nápadu podílelo. Penězi jich přispělo asi třicet (vybralo se 11 tisíc eur) a

Pomník parašutistovi Josefu Gabčíkovi. Foto: Jan Gazdík

stejný počet se zapojil do výstavby pomníku.

Parašutista Gabčík je podle historiků důkazem, že nejen velké národy mohou měnit chod dějin, ale že je

to v silách i chlapce z malé vesničky Poluvsie. Diverzní paraskupina Anthropoid, kterou tvořili Čechoslováci Kubiš s Gabčíkem, má mimochodem zásadní podíl na reakci západních mocností, které už krátce po atentátu na Heydricha odstoupily od mnichovské smlouvy.

Víkendové odpoledne v Poluvsie u Rajeckých Teplíc bylo výjimečné i tím, že bez obvyklého patosu připomnělo, jak velmi blízko k sobě mají Češi se Slováci. „Největší lásku projeví ten, kdo za své přátele a blízké položí život,“ řekl o parašutistovi před místními místopředseda české Poslanecké sněmovny Petr Gazdík. Na Gabčíkův podíl v operaci Anthropoid se podle něj někdy zapomíná, Slovensko nevyjímaje. „Přitom bychom si právě v této době měli hrdiny připomínat více než kdy jindy. Jsme zchoulostivělí, snadno upozadujeme morální hodnoty a dáváme před nimi často přednost svému pohodlí,“ dodal Petr Gazdík.

Jan Gazdík, aktuálně.cz

PRO PAMĚTNÍKY
1964„O posvícení
všechno to voní...“

A také to vonělo v neděli 27. září v chatě Čs. socialistů na hřišti Českého srdce, kde okresní organizace Čs. socialistické strany pořádala besedu, spojenou s vepřovými hody. Sv. Václav se za nás přimluvil, a proto bylo pěkné počasí. Soudruh Michal přivítal velmi četné návštěvníky nejen v X., ale i z ostatních okresů, milé návštěvníky z Československa a milou soudružku Krhounovou. Po uvítání předal soudruh Michal další slovo hudbě „Šohaj“, která nám až do pozdního večera vyhrávala krásné a známé české písničky a hlavně polky. V zahradě bylo v neděli milé posezení a netřeba dodávat, že na jitrničkách a jelitech se zelím si každý znamenitě pochutnal – však se také naše kuchařky vyznamenaly! Byl nával návštěvníků a v kuchyni se naše kuchařenky zapotily, patří jim za obětavou práci upřímný dík... Š

Autobusový zájezd
Čs. socialistů

Okresní organizace Československých socialistů v XV. okrese nad dráhou uspořádala v neděli 27. září autobusový zájezd k československým hranicím Laa an der Thaya. Vyjeli jsme z Vídně za slunného

počasí severním směrem na Korneuburg, kolem Kreuzensteinu, Karnabrunnu k první zastávce Ernstbrunn a dále přes Pyhra pohořím Leisergebirge k poslední zastávce u československých hranic Laa nad Dyjí. Po dobrém obědě a pohledem na českou zemi, na Mikulov, jsme nasedli ke zpáteční cestě. Jeli jsme přes Poysdorf, Wolkersdorf k zastávce na víno v Hagenbrunn, kde nás již očekávali turisté Jednoty „Máj“... V. K.

Basketbal našich Sokolů

Do Rakouska přinesli tento zajímavý a pěkný sport naši Sokoli z Československa v roce 1933. Dva roky sice trvalo, než se toto odvětví sportu ujalo, museli jsme se spokojit s nějakou tou porážkou, ale o dva roky později jsme již porazili Bratislavu IV., vídeňské sportovní kluby jako na příklad Polizei, Altturn, Reichsbund, Realgymnasium, WAC, Sportklub. – O hru byl projeven zájem a Sokol se postaral ochotně o rozšíření hry i v rakouských sportovních klubech. Jeden z našich členů je spoluzakladatel a funkcionář Rakouského basketbalového svazu.

Po druhé světové válce jsme začali hrát hned od roku 1945. Sestavili jsme basketbalové mužstvo I. a zálohu i dorostenecké družstvo a hráli jsme střídavě v lize a ve vídeňské lize. Dva z našich členů byli vyznamenáni stříbrnou a bronzovou medailí Rakouského basketbalového svazu.

Průměrná výška našich hráčů

je 179,3 centimetrů a průměrné stáří činí 21,6 roku. V roce 1948 jsme hráli na mistrovství se dvěma družstvy. V roce 1949 jsme zvítězili v turnaji vídeňské ligy, roku 1951 sestoupilo naše dorostenecké družstvo do I. ligy, ve dvaapadesátém roce jsme se stali mistry I. třídy a postoupili do Vídeňské ligy. Roku 1953 jsme byli oddílovými mistry v dorosteneckém mistrovství, ale sestoupili z ligy do I. třídy, roku 1959 jsme se stali převážnými mistry I. třídy s 11 body a postoupili do vídeňské ligy. V roce 1963 jsme skončili na pátém místě. Tento stručný výpočet ukazuje jistě velmi pěknou a rušnou činnost.

Naše družstvo je svorné a naplněno dobrým duchem a elánem, nyní omlazeno a všichni velmi pilně navštěvují trénink. A do budoucna jsme samozřejmě všichni velmi optimističtí, jsme přesvědčeni o dalších úspěších. Co nám tak trochu chybí, je více povzbuzení naší krajanskou veřejností, rádi bychom viděli naše sokolské sestry a bratry a krajanskou veřejnost vůbec více na našich zápasech. Bylo by to velké morální povzbuzení pro všechny naše hráče a jistě i příspěvek k ještě větší chuti do hry, bojovnosti a nakonec co nejlepšího umístění. Zve-me proto srdečně všechny na naše hry a jsme přesvědčeni, že hlavně naši mladší menšináři nám budou v co největším počtu na každém zápase plně „fandit“.